

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

Ref. 200705090

Vår ref. 07/4468-4
B00 /GULT

Dato 14.12.2007

TELEMARK FYLKESKOMMUNE SITT SVAR PÅ HØRING OM FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REFUSJONSSATSER FOR OPPLÆRING AV ELEVER I BARNEVERNINSTITUSJONER

Viser til brev fra departementet datert 2. november 2007.

Telemark fylkeskommune har følgende uttalelser til forslag til forskrift om refusjonssatser for opplæring av elever i barneverninstitusjoner:

1) Satser

I brev fra Telemark fylkeskommune datert 27.3.2007 angående Økonomiske konsekvenser som følge av endringer i ansvaret for opplæring i institusjoner har vi redegjort for vårt syn angående satser som fortsatt gjelder.

Sitat: *"Vi finner det vanskelig at departementet opererer med flere opplæringssatser i ulike sammenhenger. Det bør opereres med gjennomgående satser. Vi mener derfor at de satsene som departementet nytter i statsbudsjettet i samband med korreksjonsordningen for frittstående og statlige skoler må anvendes. Jfr. punkt 3.6.2 grønt hefte, beregningsteknisk dokumentasjon til St. prp. Nr 1 (2006-2007) opereres det med henholdsvis kr 68.000 og kr 50.000 til ordinær undervisning i videregående skole og grunnskole. Innenfor spesialundervisning opereres det med kr 205.000 for både videregående skole og grunnskole.*

Det vil være problematisk hvis det skal ytes mer midler til opplæring i barnevernsinstitusjon enn det som ytes til undervisning i private og statlige spesialskoler. Blir satsene for høye i barnevernsinstitusjon så bør en stille spørsmål til læringseffekten og hvorvidt skolegang erstatter et behandlingsopplegg."

Satsene forutsettes å være inklusive alle kostnader, administrativt arbeid, pedagogiske vurderinger og skoleskyss.

I tidligere høringsuttalelse fra Telemark fylkeskommune angående forslag om endring i finansieringsansvaret for opplæringen i barneverninstitusjoner - opplæringsloven §13 -2 (brev datert 20.08.2007) har vi gitt uttrykk for at det bør være **en refusjonssats**. Dette er fortsatt Telemark fylkeskommune sitt syn og dette vil lette arbeidet med refusjonsordningen.

Dersom det blir bestemt å nytte de foreslåtte satser vil dette påføre Telemark fylkeskommune utgifter i millionklassen. Dette fordi når en slik sats blir kjent, vil de skoler som gir opplæring til elever fra barneverninstitusjoner kreve denne sats. Satsen på kr 485 000 er betydelig høyere enn vi nå refunderer for de samme elevene.

Tar vi utgangspunkt i at alle fylkeskommuner får jevnt fordelt elever i de tre refusjonsgrupper for eksempel 40 % i gruppe kr 485 000, 40 % i gruppe kr 245 000 og 20 % i gruppe kr 83 000 så kan dette erstattes med en refusjonssats på kr 310 000.

Arbeidsgiveravgift

Arbeidsgiveravgiften er differensiert og er knyttet opp mot arbeidssted. Hedmark og Oppland er eksempler på fylker som er ”store” sosiale institusjoner og som har satser som varierer mellom sone 1, 2 og 3 (om lag 14,1 % – 10,6 % - 6,4 %). Differensiert arbeidsgiveravgift er et sentralt distriktspolitisk virkemiddel, som vel ikke kan tillegges fylkeskommunene å utøve. Satsene må være eksklusiv arbeidsgiveravgift, reelt arbeidsgiveravgiftsnivå (sone 1 til 5) må legges til ved utarbeidelse av refusjonskrav i det enkelte fylke.

Sammenlignbarhet/likt tilbud

Fylkene har ulik økonomi, noe som også fremkommer i Kostra hvor det er relativt store utslag for eksempel på kostnad pr. elev.

Telemark fylkeskommune mener det bør være et prinsipp at elever fra Telemark får opplæring uten for store økonomiske forskjeller. Er det forsvarlig å bruke mer ressurser på opplæring av elever i andre fylker enn det vi bruker på samme opplæringstilbud i eget fylke?

Videre vil fylkeskommuner og ikke minst kommuner stå overfor et meget sterkt press fra foreldre med barn som har krav på spesialundervisning i eget fylke. Disse vil med rette kreve at deres barn får minst like stor ressurs til spesialundervisning som de barn som bor i barnevernsinstitusjoner. Telemark fylkeskommune tror at kr 485 000 vil bli en statlig normsats både for kommuner og fylkeskommuner når det gjelder ressurstildeling for elever som får vedtak om mye spesialundervisning.

Sammenlignet med Telemarkselever dekker de foreslåtte satsene i forslag til forskrift i opplæringsloven §19 -7;

Kr 485 000 tilsvarer hos oss ressurs til vår tyngste OIMG (Opplæring i Mindre Gruppe) – Spes. avdeling - multifunksjonshemmede

Kr 245 000 tilsvarer hos oss ressurs til vår letteste OIMG gruppe – individuell opplæring

Kr 83 000 tilsvarer hos oss 52% av den totale undervisningsressursen til våre tyngste elever i ord. klasser.

Skal disse satsene kun gjelde hvis eleven er i ”spesielle” skoler, eller skal de også gjelde for elever i fylkeskommunal skoler? – her finnes nok mange ulike løsninger i ulike fylker.

Omfang

Det vises til at ’Retten til refusjon vil også sikre uforutsette kostnader ved etablering av nye institusjonskostnader’. Dette mener vi vil bare omfatte det fylket som mottar refusjon, ikke det betalende fylket, de vil absolutt kunne få uforutsette utgifter.

2) Refusjonskrav

Med hensyn til økonomistyring i det enkelte fylke – når skal refusjonskrav senest ankomme? Refusjons- fristen må være innen rimelig tid før årsslutt slik at man kan gjøre nødvendige undersøkelser. Refusjonene må sendes etterskuddsvis, med unntak av i desember.

Det bør være en minimumsgrense, tidsmessig for hva det skal sendes krav på. For eksempel bør det ikke sendes krav første måned mht. både at det er en ustabil elevgruppe, samt at det er sannsynlig at undervisning ikke kommer for fullt i gang med en gang elever ankommer institusjonen.

Hvor går grensen oppad i alder for barnet eller den unge som fylkeskommunen kan kreve rett til refusjon for? Bør det være samme begrensning tilsvarende alder som barnevernet har anledning til å gjøre vedtak om plassering for?

3) Behov for informasjon

Det er en nesten umulig oppgave å holde oversikt over hvor Telemarks elever befinner seg til enhver tid. For å få oversikt over dette er fylkene avhengig av:

- Oversikt over godkjente barneverninstitusjoner etter barnevernlova §5 -1 og §5 - 8 og antall plasser i starten av hvert år til hver fylkeskommune. Her finnes det mange ulike institusjoner, bl.a. offentlige, private og deriblant såkalte familiehjem. Det må også komme fram om det finnes plasseringer uten vedtak.
- Det må legges til rette at fylkeskommunen må ha full tilgang til å innhente personopplysninger i forhold til vedtak om plassering gjort av barnevernet.

4) Sakkyndig vurdering

Departementet skriver at et eventuelt behov for spesialundervisning må vurderes på grunnlag av en oppdatert sakkyndig vurdering. Dette kan bety at PPT i større grad må inn i disse sakene, og vil dermed få mer omfattende utredning og tilrådningsoppgaver. Hvem anser departementet som sakkyndig instans i disse tilfellene er dette PPT i institusjonsfylket eller PPT i elevens hjemfylke?

Hvis det er PPT i institusjonsfylke må utgifter til det arbeidet PPT gjør i forhold til sakkyndig vurdering forutsette å ligge i refusjonssats.

5) Administrative konsekvenser

Departementet skriver i høringen at retten til refusjon ikke får administrative konsekvenser. Vi mener det vil få relativt store konsekvenser administrativt ved at man må:

- innhente dokumentasjon fra barnevern om plassering,
- sørge for oppdatert sakkyndig vurdering,
- vurdering av hvilken sats som skal benyttes; hvem skal vurdere hva som er reelle utgifter til opplæring av hver enkelt elev?
- sende refusjonskrav
- behandling av evt. tvist om valg av sats.

Med hilsen

Bjørn Larsen
Resultatansvarlig leder for tjenester.

Kopi: Kommunenes Sentralforbund, Postboks 1378 Vika, 0114 OSLO
Fylkeskommunene

